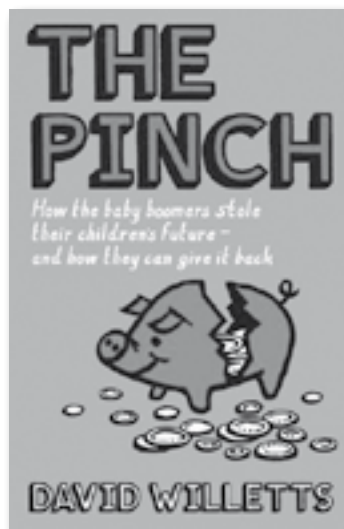

De redactie nodigt lezers uit boeken te recenseren voor deze rubriek

In dit boek beschrijft David Willets, *Minister of State for Universities and Science* in het Verenigd Koninkrijk, hoe de babyboomgeneratie, geboren tussen 1945 en 1960, de toekomst van hun kinderen heeft gestolen. We staan toe dat de babyboomer het intergenerationale contract met jongere generaties verbreekt door een dominante positie in te nemen op cultureel, demografisch en politiek gebied. Er wordt niet genoeg waarde gehecht aan de claims van toekomstige generaties. De babyboomers vormen een geluksgeneratie; het is zowel de grootste als de rijkste generatie van het Verenigd Koninkrijk. Deze dominantie is een gevolg van de omvang van deze generatie in vergelijking met die van andere. Hierdoor heeft hun muziek veel teweeggebracht en domineren ze op politiek gebied. David Willets heeft echter moeite om in de huidige crisis de babyboomgeneratie egoïstisch te noemen. Daar zijn twee redenen voor. Ten eerste brengen ouders steeds meer tijd door met hun kinderen. Helaas gaat dat ten koste van de toekomstige generatie als geheel. In Willets bewoording: *"We are better at providing for our own children than looking after the next generation as a whole."* Te denken valt hierbij bijvoorbeeld aan de bestrijding van klimaatverandering. Verder is Willets niet overtuigend in de stelling dat de babyboomers een rijke generatie vormen. Het totale vermogen in het Verenigd Koninkrijk wordt geschat op 6,7 biljoen pond. Volgens Willets bezit de babyboomgeneratie meer van dit vermogen dan hun eigenlijk toekomt op basis van de omvang van deze generatie. Jonge mensen hebben maar een kleine kans om net zoveel vermogen op te bouwen als de huidige babyboomgeneratie. Echter, in deze crisistijden is de babyboomgeneratie ook hard getroffen. De waarde van hun huizen en aandelen is flink afgenomen. Daarnaast is de financiële positie van pensioenfondsen flink verslechterd, juist op het moment dat deze generatie met pensioen gaat.

De babyboomgeneratie heeft, ondanks de huidige crisis, wel enorm geprofiteerd van de eerdere prijsstijgingen op de huizenmarkt. Een van de redenen waarom de huizenprijzen zo zijn gestegen, is de toename van het aantal echtscheidingen en de afname van het aantal huwelijken. Hierdoor zijn er meer huishoudens, dus zijn er meer huizen nodig. Terwijl vroeger de schoonmoeder bij het echtpaar inwoonde, wonen nu de vader, moeder en schoonmoeder alle drie apart. Dit leidt tot meer vraag naar woningen. Door de enorme stijgingen van de huizenprijzen beschikken de huishoudens wel over

Willets, D. (2010) *The pinch: how the baby boomers took their children's future – and why they should give it back*. Londen: Atlantic Books.

meer bezittingen dan voorgaande generaties. Echter, doordat het duurder is om drie huishoudens te onderhouden dan een, beschikken ze over minder spaargeld. Om de levensstandaard op peil te houden, zijn steeds meer vrouwen gaan werken, wat ertoe geleid heeft dat er nog meer *human capital* beschikbaar kwam op de arbeidsmarkt. De toename in het menselijk kapitaal heeft vervolgens gezorgd voor de toename van de stijging in de aandelenprijzen. Willets had zijn argumentatie hier wel iets dieper mogen uitwerken. De generatie na de babyboomers is een stuk kleiner, waardoor arbeid schaarser wordt en lonen in principe stijgen. Maar door de immigratie, in het bijzonder van Oost-Europeanen naar het Verenigd Koninkrijk, is een

deel van de verwachte loonstijging uitgebleven. De kleinere generatie na de babyboomers moet langer werken, en wordt waarschijnlijk ook ouder, moet hogere belastingen betalen, en ontvangt minder diensten om de levensstandaard van hun ouders op peil te houden. Pas wanneer deze ongelijkheden opgelost worden, zal het sociale contract tussen generaties standhouden.

Niet alleen is er ongelijkheid tussen generaties, de ongelijkheid binnen een generatie is de laatste decennia ook toegenomen. De vraag is of dat is toe te schrijven aan de babyboomers. Door *assortive mating*, hoogopgeleide mannen trouwen met hoogopgeleide vrouwen en laagopgeleide mannen trouwen met laagopgeleide vrouwen, is de samenleving minder sociaal mobiel en meer ongelijk geworden. Door het feminisme zijn er steeds meer hoogopgeleide vrouwen, wat dit mogelijk gemaakt heeft. In Willets bewoordingen: *"feminism has trumped egalitarianism"*. Gelukkig heeft hij hier een oplossing voor: onderwijsvouchers. Scholen zouden meer geld moeten krijgen per arm kind dan per rijk kind. Dit is een van de weinige oplossingen die in het boek gegeven worden. Het boek is net voor de Britse verkiezingen geschreven waardoor hij waarschijnlijk geen politiek gevoelige uitspraken heeft gedaan. Slechts eenmaal verwijst hij naar David Cameron. Het boek is vol overtuiging geschreven en ondersteund met zowel kwantitatief onderzoek als verwijzingen naar filosofen. David Willet weet waarover hij schrijft. Juist daarom is het jammer dat hij op het eind alleen zijn boodschap herhaalt, en maar weinig concrete oplossingen geeft.

LISANNE SANDERS

Promovenda aan de Universiteit van Tilburg